ANUL XIII.—No. 2126. 4 PAGINI 3 LEI Sâmbătă 1 August 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60, Administrația 3.26.60, Redacția și provincia 3.26.69

Secretul Austriei

Multă lume, care urmărește manifestările footballului de peste hotare și îndeosebi Cupa Europei Centrale, își va reaminti ușor că de ani de zile competiția aceasta oferă un caz Austria. Aproape dela înființarea competiției cazul se repetă în mod regulat și uimește multă lume. Iată în ce constă cazul care a început să pasioneze. Austria este o excelentă echipă de club, care în campionat nu reușește performanțe prea mari, dar isbutește să se califice în mod regulat pentru Cupa Europei Centrale, Austria participă de ani de zile la cea mai importantă competiție internațională, rezervată cluburilor. Și mai mult. In Cupa Europei Centrale, deși footballul austriac este reprezentat de echipa campioană, deși echipe cu titluri mai pompoase reprezintă soccerul vienez, în marea cursă figură mai bună face Austria. Joacă roluri decisive, ajunge ca anul trecut în semifinale sau ca în prezent se califică în finală cu șanse mari de a cuceri trofeul. Până aci nimic extraordinar. O echipă bună care își valorifică posibilitățile. La altceva ne-am gândit, însă în momentul în care am aprofundat acest caz după noi foarte instructiv.

Am cetit și recitit formația Austriei. Cu aproximație de un jucător, echipa vieneză utilizează formația întrebuințată anul trecut la București. Ori anul trecut, dupăce învinsese greu pe Unirea Tricolor, am auzit din toate părțile reflecții, al căror punct comun era reproșul că este o echipă bătrână. Jucătorii n'au întinerit până în ziua următoare, când au făcut o demonstrație magistrală în fața Venusului. Sesta, Gall, Mock, Nausch, Sindelar, Viertl n'au devenit mai tineri, deși au calificat echipa lor pentru finală, după ce s'au debarasat de adversari ca Grashopers, Bolonia, Slavia și Uipest. Media echipei n'a scăzut sub 30 de ani și totuși șansele cari i se atribue pentru finală cresc în fiecare zi.

Care este deci secretul acestei vitalități formidabile și acestei longevități footballistice, care la noi se consideră un fel de fenomen? Când o echipă are în rândurile ei un jucător de 28—29 de ani oricare ar fi defectele acelei echipe nu i se reproșează decât gafele „moșneagului". La 29 de ani jucătorii noștri sunt considerați veterani și îndrumați către echipele de old-boys.

Dacă din întâmplare un conducător perseverează menținând în echipă un jucător de peste 30 de ani, toate oalele sparte le plătește pentru această perseverență.

In România un jucător este bătrân la 28 de ani, iar echipa națională a Angliei are de multe ori o medie care depășește vârsta de 30 de ani.

Ostilitatea aceasta a publicului față de anumite vârste și mai ales mentalitatea greșită care se degajează din felul de a privi această problemă, își au origina în lipsa de tradiție. Să nu uităm însă că cea mai mare vină o au jucătorii și conducătorii, cari le dirijează activitatea. Imbătrânesc la 28 de ani pentrucă la această vârstă sunt complect istoviți.

Se datorește vieții neregulate pe care o duc și traiului nesportiv din timpul campionatului și în vacanță. Oferiți o țigară în zi de match unui footballist din Anglia, invitați să întârzie noaptea într'un local public pe Sindelar sau Nausch în ajunul unui match, îndemnați pe bătrânul Viertl să nu respecte cele patru zile de antrenament pe săptămână și mai ales să nu folosească exercițiile atletice ca bază a antrenamentului și veți vedea ecoul propunerilor. Faceți propuneri similare unei bune părți din așii noștri și veți găsi societate și pentru chef și pentru absentarea dela antrenament.

La noi, jucătorul vine la antrenament ca să evite eventualele sancțiuni, nu convins că organismul lui reclamă această prezență. La noi, footballistul întârzie în ajunul unui match unde poate, numai să nu fie văzut de conducători. Vedeți dar că este o deosebire fundamentală de mentalitate, care explică secretul Austriei, bătrâna echipă dar veșnic tânără și de care vienezii leagă cele mai mari speranțe în toate competițiile.

Austriacii nu sunt oameni supranaturali.

Sunt însă footballiști foarte serioși. Și dintre aceștia la noi găsim foarte puțini!

LIS.

Periculoasa gimnastică a judecătorilor de box

Reuniunea internațională de box de Duminică seara ne mai prilejuește un popas de discuție. De data aceasta însă nu mai e vorba de un nou asalt de comentarii în legătură cu victoria lui Toma Aurel, ci ne vom ocupa de matchul Lucian Popescu - Dell Orto. Sau mai bine zis de punctajul acestui match.

Intâlnirea — se știe — s'a încheiat cu un verdict de egalitate.

Foarte multă lume a criticat decizia socotind că italianul s'a arătat mai bun decât Lucian Popescu și că ar fi îndreptățit, prin partida făcută, un verdict de victorie.

In ce ne privește, am privit altfel lucrurile. Am fost de părere că hotărârea de egalitate, pronunțată de judecători, a însemnat o decizie echitabilă. Ne-am grăbit însă să recunoaștem că italianul terminase matchul cu un oarecare avantaj, mai mic însă decât cele șase puncte necesare unei victorii.

Firește, am socotit că opinia noastră este cea mai justă. N'am avut însă de adresat nici un reproș împotriva acelora care văzuseră un avantaj mai accentuat de partea italianului.

Dela 4 puncte câte am înregistrat noi pentru Dell Orto, până la avantajul de 6 sau chiar 8 puncte pe care le-au identificat alții, fluctuația aprecierilor n'avea nimic nelalocul ei. Identitatea de vederi asupra faptului că Dell Orto avusese avantaj, ea singură reprezenta punctul important al chestiunii.

Dar, mă rog, cum au ajuns judecătorii la verdictul de egalitate. Iată ceeace ne-a interesat să știm. A existat unanimitate pentru hotărârea de egalitate sau, unul din cei trei judecători a găsit totuși 6 puncte pentru Dell Orto, fiind majorat însă de ceilalți colegi?

Curiozitatea noastră în direcția aceasta a explodat într'o uluitoare descoperire.

Unul din cei trei judecători găsise 3 puncte pentru Dell Orto. Și a hotărît, în consecință, match nul.

Al doilea judecător a dat și d-sa o decizie de egalitate. A găsit la fel numai 3 puncte. Insă — țineți-vă! — pentru Lucian Popescu!

Abracadabrant, — nu?

Și da și nu, pentrucă al treilea membru al juriului a făcut-o și mai boacănă. Intr'un match în care singura controversă admisibilă este dacă Dell Orto a avut sau nu cele șase puncte ale victoriei, d-sa a găsit șase puncte pentru.... Lucian Popescu!

Și i-a dat victoria!

Amuzantă poveste, fără îndoială. Dar și gravă totodată.

Când e atât de dificil de găsit într'un match cele șase puncte ale

Jack Berariu

(Continuare în pag. II-a)

Astăzi are loc la Berlin campionatul mondial de acrobații aeriene

România reprezentată de un singur om, într'un lot de 20 concurenți

Ce șanse are Locotenentul Papană

Astăzi are loc la Berlin, mult așteptata manifestare, care ține încordată atențiunea lumii aeronautice de pretutindeni: **campionatul mondial de acrobații aeriene, organizat în cadrul Olimpiadei.**

Este un eveniment de prima mărime.

Aviația participă pentru prima

LOCOT. AL. PAPANA

oară în cadrul unei manifestări olympice. Tot pentru prima oară se va ține un concurs mondial, la care piloți consacrați vor să demonstreze rafinamentul și stilul ridicat, la care au ajuns în arta zborului.

PE AERODROMUL TEMPELHOFF

Probele pentru campionat se desfășoară pe aerodromul dela Tempelhoff de lângă Berlin, în prezența cancelarului Hitler, a generalului Herman Goring, vechiu as de război, actualmente ministrul aerului, care patronează concursul, corpului diplomatic și înalții demnitari ai statului împreună cu multe personalități proeminente din lumea aeronautică.

Deasemenea se remarcă în asistență prezența unui compact grup de aviatori celebri, în frunte cu faimosul Lindberg, Chamberlin, Von Gronan, mareșalul Italo Balbo, Bassontrot, colonel Udet, maiorul Costes, Rossi, Lefsfevre etc.

Vor asista deasemeni: d. inginer N. G. Caranfil ministrul aerului din România, Fiesseler și constructorul Antony Fokker.

Colonelul Charles Lindbergl a fost invitat oficial de către forul organizator să onoreze cu prezența sa campionatul mondial de acrobații.

LOCOTENENTUL PAPANA ȘI LINDBERGH

La ședința de antrenament public pe care competitorii a ținut o acum două zile pe aerodromul Tempelhoff, Lindbergh a remarcat interesantele evoluțiuni și stilul execuției în zborul unui candidat și ținând să-l cunoască, la aterizare i-a sost prezentat cel mai tânăr dintre concurenți, locotenentul Al. Papană reprezentantul Româniel.

Lindberg, după ce l'a felicitat călduros pentru virtuozitatea arătată, s'a interesat de stadiul în care se află zborul în țara noastră.

Este semnificativ acest gest, care ne face cinste și pe care voim să-l interpretăm ca un bun augur pentru șansele culorilor naționale.

20 CONCURENȚI

De data aceasta în campionatul mondial de acrobații își dispută întâietatea două zeci de concurenți, toți piloți de mare clasă, adevărați maeștri ai zborului acrobatic.

Din cauza precarelor condițiuni financiare dela noi, piloți de mari posibilități, cum sunt Max Manolescu, Gogu Ștefănescu și Mihail Pantazi, nu s'au putut deplasa în capitala Germaniei, principala cauză fiind lipsa aparatelor respective.

REPREZENTANTUL ROMANIEI

Locotenentul Al. Papană — unul dintre cei mai buni acrobați ai aviației noastre — se prezintă în competițiune după un lung antrenament, executat după severe criterii, progresiv și cu metodă. El beneficiază de serviciile unui aparat care este considerat actualmente drept cel mai bun avion acrobatic.

In ultima zi de antrenament pe aerodromul Băneasa, înaintea plecărei la Berlin, locotenentul Papană a executat cu o rară dexteritate întreaga gamă de acrobații clasice, ilustrându-se prin ușurință și suplețe mai ales în înalta acrobație, unde posedă trei «figuri» noui, necunoscute încă în aviație.

SUNT REPREZENTATE NOUA ȚARI

Participă 20 concurenți, reprezentând nouă țări. După ultimele retrageri, lista se prezintă astfel:

Germania	3	concurenți
Anglia	2	»
Franța	3	»
Italia	2	»
Cehoslovacia	3	»
Elveția	1	»
Ungaria	1	»
ROMANIA	1	»

Pentru disputarea titlului de campioană mondială femenină de acrobații, vor concura:

Germania cu 2 concurente
Franța cu o concurentă.

Favoriții sunt în ordine:

Stor (Germania), Cavalli (Franța) Novak (Cehoslovacia) și locotenent PAPANA (România).

Tabloul campionatului mondial de acrobații aeriene, în ultimii șase ani se prezintă astfel:

Anul 1930: Rob. Armstrong (U. S. A.).
Anul 1931: Fieveler (Germania).
Anul 1932: Fessler egal cu Daret (Franța).
Anul 1933: Michel Detroyat (Franța).
Anul 1934: Michet Detroyal (Franța).
Anul 1935: Milo Burcham (U.S.A.)

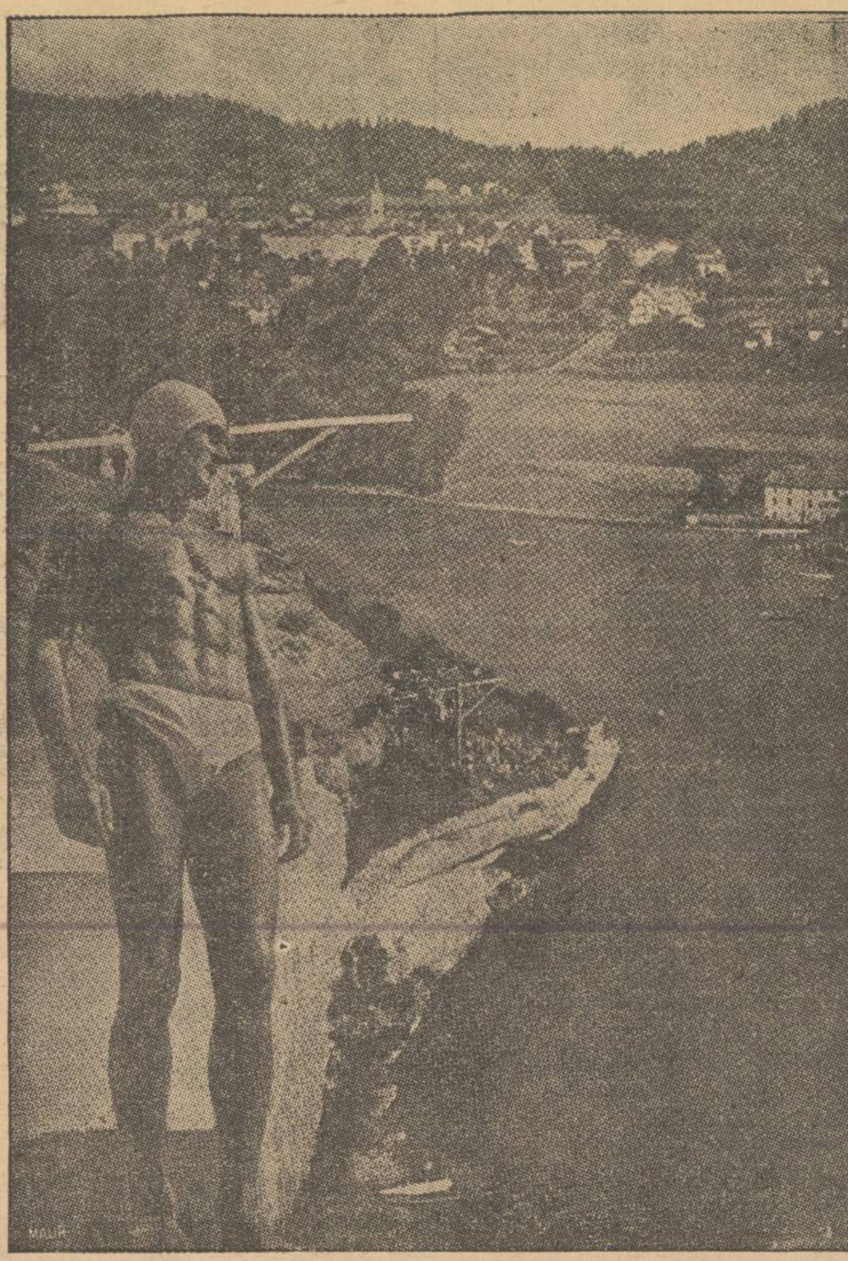
Anglia a cerut organizarea Jocurilor Olympice din 1940

Surpriza intrărei Marei Britanii în turneul olympic de football dela Berlin s'a lămurit.

Eri, comitetul însărcinat cu organizarea jocurilor olympice a primit o cerere a Angliei prin care solicită organizarea jocurilor în viitoarea olympiadă.

La cererile Japoniei și Finlandei, comitetul olympic are de soluționat acum și cererea britanică. Lucrurile s'au încâlcit și soluția este foarte greu de găsit.

Un salt formidabil

Săritorul elvețian Armand Girard a stabilit recent, un nou record mondial.

Atlet de rară frumusețe plastică Armand Girard a executat o săritură în apă, dela înălțimea de 40 metri. Performanța constitue un nou record mondial de specialitate. Vechiul record (37 metri), fusese stabilit cu mulți ani în urmă de Virgnolles.

Girard a efectuat săritura după stânca Chaillexon, într'un bazin din Doubs.

JOCURILE OLIMPICE

Berlinul a luat un aspect de sărbătoare

Berlinul a căpătat un aspect de mare sărbătoare.

Afișe multicolore, steaguri ale tuturor țărilor participante dau orașului un colorit cum rar s'a mai văzut.

Sute de mii de persoane au pornit la Berlin din cele mai îndepărtate colțuri ale Germaniei pentru a admira Capitala, care n'a cunoscut un asemenea entuziasm.

DRUMUL OLYMPIC

Incepe din fața fostului palat imperial și merge până la stadionul olympic. Aspectul acestei artere este impresionant. Mii de steaguri flutură în bătaia vântului. Efectul este într'adevăr sublim, dar mai ales seara când aceste steaguri și ghirlande sunt iluminate. Pe celebra «Unter der Linden» sunt arborate steaguri din toate orașele Germaniei.

Pariser Platz, este înconjurat de 50 de drapele, de opt metri înălțime așezate unele lângă altele; oricine își poate imagina cu ușurință fizionomia acestei piețe.

In continuare, urmează piața Mairie care are un aspect și mai minunat decât Pariser Platz; steaguri de zece metri înălțime cu emblema germană flutură în vânt. Accesul pe această «Mairie Platz» este imposibil.

In fața acestuia se află un altar din care alergătorul purtând făclia olympică va aprinde pentru a fi dusă la stadion.

Tribune enorme sunt amenajate pentru spectatori.

Bătrânii berlinezi afirmă că nu-și amintesc ca Berlinul să fi avut vreo dată un astfel de decor.

Această sărbătoare sportivă a depășit în grandoare și frumusețe tot ce s'a făcut până în prezent.

SATUL OLYMPIC

Este adorat de toți atleții. Toți sunt consemnați.

Cu lăsarea serii, toată lumea sportivă poate asista la un program de cabaret sau de cinema, însă la ora 10 totul trebue să fie terminat.

Atleții respectă cu strictețe ordinele. Japonezii bat însă toate recordurile, deoarece știți care este ora lor de deșteptare ? 4 de dimineață. Frumoasă metodă !

Și pentru a permite campionilor un repaus absolut, s'a hotărât ca pe șoseaua națională, care trece pe lângă satul olympic, să fie oprită orice circulație, începând dela 30 Iulie.

Numai trăsurile oficialilor vor putea pătrunde în sat.

SOSIRILE ATLEȚILOR SE SUCCED

Din cele 53 națiuni înscrise sunt lipsă la apel doar vreo câteva. Este de semnalat faptul că toți reprezentanții celor două Americi au sosit.

Astăzi au sosit în satul olympic cei 7 reprezentanți ai lui Liechenstein.

Sosirea echipei americane

Câteva zeci de mii de berlinezi, îndesiți în fața gării, așteptau să vadă cu un minut mai de vreme faimoasa echipă olympică americană.

Lumea stătea pe acoperișurile mașinelor, spre a saluta pe sportivii americani între cari se aflau cei mai renumiți atleți, ca înotătorul Kiefer Jesse Owens, Morris Johnson și Metcalfe. Pe peronul gării echipa americană a fost întâmpinată de reprezentantul ambasadei americane, președintele comitetului organizator, Lewald și sute de membrii ai coloniei americane din Berlin. La ora 14 și 30" a sosit primul tren, iar 5 minute mai târziu al doilea.

Americanii au isbucnit în strigătul lor ritmic «Ura! Ura! Ura! U. S. A.! A-m-e-r-i-c-a! Berlin! Berlin! Berlin!»

A urmat apoi plecarea la primărie în cele 14 autobuse pregătite unde așteptau iarăș mii de oameni.

Salutul oficial l-a rostit comisarul general al orașului Berlin, dr. Lippert.

Plecarea la satul olympic și la căminul sportivelor, la Grunau, au alcătuit procedura finală. Echipa americană pe drumul Viei Triumfolis, a putut admira orașul ornat cu nenumărate steaguri. Inaintea edificiului administrativ al satului olympic au fost primiți de muzica militară și de comandantul satului olympic, colonelul Freiherr. In momentul în care muzica a intonat imnul american, au fost înălțate steagurile americane. Reprezentativa Americi, cea mai tare echipă olympică străină, ocupă nu mai puțin de 14 case în satul olympic.

Soarta „Turului Franței" s'a hotărât în etapa Luchon-Pau

Pirineii au evidențat posibilitățile de mare campion ale belgianului Sylvere Maes

Spaniolul Berrendero cel mai bun „cățărător" al lotului

Dela corespondentul nostru

PAU 27 Iulie. — Antonin Magne a pierdut o nouă șansă de a trece în fruntea clasamentului general al celui de-al 30-lea „Tur al Franței".

Faimoasele piscuri ale Pirineilor dădeau mari speranțe asului francez și susținătorii lui erau convinși că idolul lor va isbuti un veritabil tur de forță.

Dar, cu toate că Antonin Magne a făcut o cursă formidabilă pe cei 207 km. ai etapei Luchon-Pau, în loc să câștige teren, a mai pierdut aproape 9 minute, față de leaderul competițiunei.

Sylvere Maes a făcut o alergare magnifică și și-a consolidat în mod simțitor situația. Având un avans de peste 26 minute asupra lui Antonin Magne, care a trecut în locul al doilea, belgianul nu mai poate, în mod normal, scăpa victoria.

In clasamentul pe națiuni, Belgia și-a creiat o situație excepțională, care o pune la adăpost de orice surpriză, iar Franța nu mai poate emite pretenții nici pentru locul al doilea.

In fine, tot etapa Luchon—Pau a consacrat pe spaniolul Berrendero, drept cel mai bun „cățărător" al lotului, în timp ce, în clasamentul general de specialitate, Ezquerra, revelația Alpilor nu figurează decât la locul al treilea, după Sylvere Maes.

Retrogradarea lui Ezquerra se datorește faptului că spaniolul nu se găsea în bună condiție fizică, în momentul atacărei Pirineilor.

LUCHON—PAU

Plecarea din Luchon s'a dat în dimineața zilei la ora 9, la start prezentându-se 43 concurenți.

După primii 13 km., conncurenții atacă primul vârf. Pe urcuș nu se petrec prea importante peripeții și Berrendero trece primul în vârf, urmat de Amberg, Sylvere Maes și Antonin Magne separați prin câteva secunde.

MAGNE IN PANA

Pe coborâșul spre Arreau, Antonin Magne sparge și este distanțat. Prin

(Continuare în pag. 2-a)